

Udgifter pr. Mil som ellers og naturligtvis kan der ikke være Tale om, at man vil selv yde noget Bidrag til saadanne ekstraordinære store Udgifter, men det skal tages paa en Gang af Statskassen. Man har en Gang for 4 Aar siden i et Folkethingsudvalg skrevet en Skrivelse, og saa skal Forslaget gaa gennem alle 3 Behandlinger; kun „vordwärts“, saa er den Sag færdig. De andre, som ho lige øjfor, sige: Nei, kunne vi til disse lokale Forhold faae samme Wilkaar som Syderne og Fynboerne, maa vi saamænd være glade, og vi ville gjerne bidrage dertil, havde Kjøbstæder og Land, hvad Staten finder passende, og saa sige Tak til. Og denne Bane vil med sine 13 Mil ikke blive nær saa dyr for Staten som den anden ikke en Gang halvt saa lange Slagelse-Næstved Bane. Og saa naae vi ved denne Bane, hvad vi for mange, mange Aar siden have lovet Møen, ogsaa at komme derover, og vi naae til Møens Klint. Ja, det er underligt nok, skulde man synes, at anlægge en Bane til Møens Klint. Men for det Første er der fra Stege til Møens Klint en meget folkelig Egn, og for det Andet er Møens Klint allerede bleven og vil blive det i mangfoldigere Grad en Vystplads af allerførste Rang i Danmark, og ved Hjælp af denne Bane bliver den ogsaa en Vystplads for Udlændinge. Hvad have vi ikke gjort for Tivoli her i Kjøbenhavn? De vide, at man har anlagt Stog paa Stog fra Gjedser med stor Bekostning, og vi skal have mange flere Millioner anbragt paa det, og jeg har ikke hørt væsentlig Andet til Fordel derfor — idetmindste er det bleven stærkest betonet — end at Berlunerne skulde besøge Tivoli! Hvorfor skulde man saa ikke kunne antage, at vi ogsaa blandt de mange Besøgende til Møens Klint kunde faae Fremmebe, som vilde tage til Madsnedfund og videre over Kallehave til Møens Klint? Saa bliver der spurgt, om Møens Klint, der er privat Eiendom, ikke vil blive lukket. Dette Spørgsmaal have ogsaa de Folk, der sidde i denne Jernbanekomite, overveiet, og jeg holder her i min Haand et Udstift til en Deklaration fra Eieren af Møens Klint, som han naturligtvis er villig til at forandre, hvis Lovgivningsmagten bestemmer det — hvorefter der som i gamle Kammerherre Scavenius's Dage vil blive den fuldstændigste Frihed for Vystreisende til at besøge Møens Klint med Omegn, fuldt ud Frihed, naturligtvis med de Indskrænkninger, som enhver hæderlig Reisende maa iagttage. For at kunne møde og aflaa Indvendinger fra den Side har man meddelt mig dette til at nævne her. Naar de Herrer da have set,

hvor mange store og betydningsfulde Interesser der blive opfyldte ved denne Bane, og at den er saa godt forberedt, som den alt nu er, at Retningen er anerkjendt og belagt med Vidnesbyrd om Ofre fra den paagjældende Egn, vil jeg bede Dem om at sammenligne den med mit Vædringsforslag om Banen a. og dem øvre i Sjælland. — Forslaget d. dernæst gaar ud paa en Bane fra et Punkt paa den vestjællandske Bane ikke østligere end Ringsted og ikke vestligere end Slagelse til et Punkt paa den nordvestjællandske Bane ikke østligere end Holbæk og ikke vestligere end Syderup. Det er altsaa ligesom en Fortsættelse af Baneforbindelsen, om ikke ude i Periferien af Sjælland, saa dog ude imod den. Naar de Herrer ville se paa Kortet, ville de finde dette Forslag temmelig naturligt. Der er stillet Underændringsforslag dertil, og jeg kjender jo nok det Forhold, men skal ikke omtale det nu; vi faae det nok siden nærmere drøftet. Jeg kan ikke skjønne rettere, end at det, som her er nævnt, vilde være det Rigtigste for den lokale Forbindelse, som navnlig er den, en saadan Bane skal befordre. Vi have to, tre, fire, ja med Fagebanen fem Straalepunkter fra Kjøbenhavn. De Baner, som vi nu skulle anlægge paa Sjælland, mener jeg, vi skulle anlægge saaledes, at det navnlig bliver Straalepunkter for den lokale Trafik. Banerne støde jo til Hovedbanerne, saa man kan jo ogsaa ad dem reise til Kjøbenhavn. Jeg veed, at den ærede Minister omgaas med den Tanke at komme fra Kallundborg til Slagelse eller fra Børslev til Slagelse, ja der kan godt lægges en Bane — og han har betonet, at den har Betydning for dem, der kommer fra Sjælland. Det tænker jeg imidlertid aldeles ikke paa. Trafiken fra Aarhus til Kallundborg og videre hen i det vestlige Sjælland kan saamæn godt tage ned ad Holbæk til Kjøbenhavn, og ville Folk hydpaa til Madsnedfund, er der Intet i Veien for at tage over Roskilde, saa at Anlægget af en Bane ad den Vej paa Sjælland af Hensyn til dem, der kommer fra Sjælland ad den Vej, vil jeg finde forrykker aldeles den Hensigt, man maa have med lokale Baner. — Saa komme vi her til e, det er en Odsherrredbane; dersom De ikke optage Principerne med billigere Baner og med at paalægge Tilskud over et større Omraade, vil en saadan Egn, som nu har fra 7 til 8 Mil til Jernbane, aldrig faae nogen Bane; ville De behandle den, som enkelte Steder i Sjælland ere bleve behandlede, vil det sige — idet jeg vil betone skarpt, hvad jeg allerede anførte ved første Behandling — at Befolkningen betaler aar-